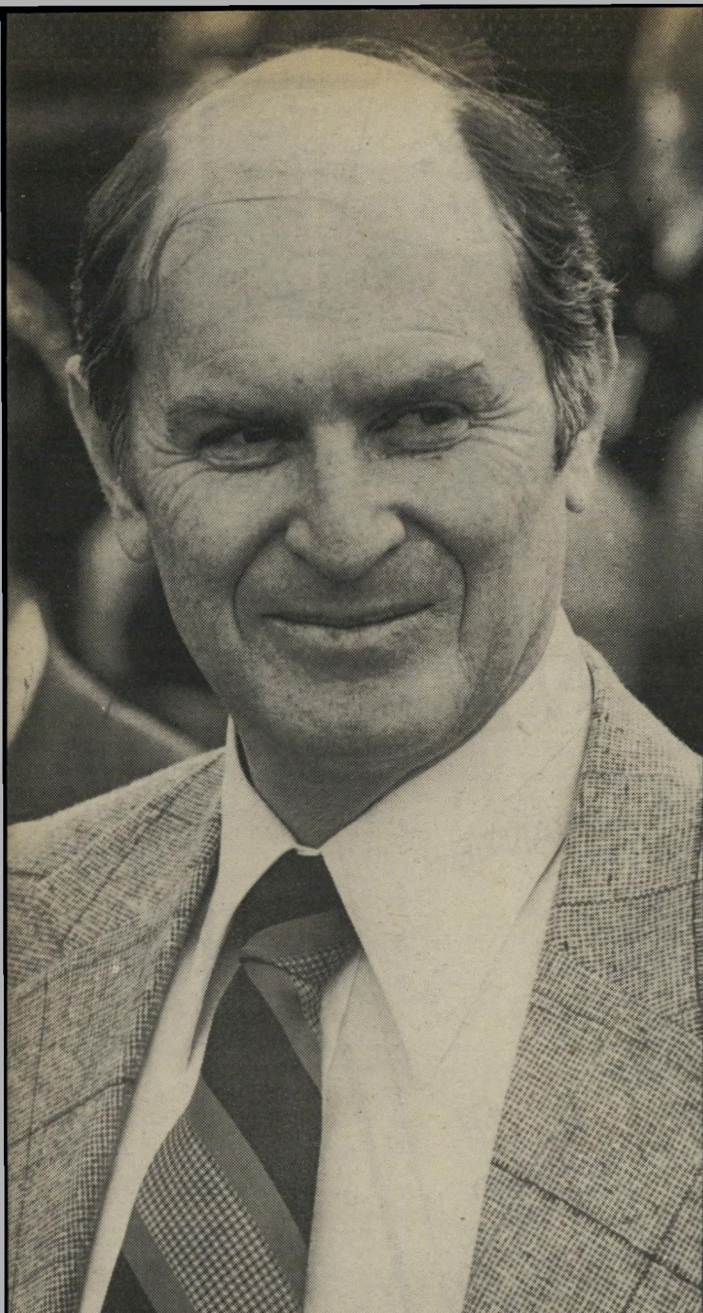

במולדת האנגלית של שיטה זו משתמשים בה אישיים של הנאשם וחשש התביעה מפני זינו

ההליכים

יועץ מישפטי זמיר שיקול-דעת מוחלט

זה מיקרה חמור. מכיוון שיש כאן גניבה ממעביד עליידי עובר, זו עבירה שהיא פשע ועונשה הוא עד שבע שנות מאסר. אני לא מאמין שאפילו סיפור הסרטן יצליח לשכנע את המישטרה והפרקליטות לסגור את התיק נגדך. אם תורשע, יתכן שתוכל לבקש או חנינה מנשיא-המדינה כגלל מצ'בריאוואך, אמר עורך-הדין.

גיל חיך במרירות: עד שייגמר המישפט ויגיע מועד-החנינה כבר לא אהיה בחיים. והתם יישאר לנצח על מישפחתי.

הוא הירדה רגע ואמר: גותרו לי עוד חודשיים או שלושה של חיים, וגם זה ביסורים גדולים, אני חושב שהפיתרון הוא להתאבד כעת, לפני שאורשע במישפט.

יש לי פיתרון עדיף על התאבדות, אמר עורך-הדין, אני חושב שזה בדיוק הפיתרון למיקרה כמו שלך.

עורך-הדין הוציא את ספר-החוקים ועילעל בו. יש מוסד שקוראים לו עיכוב הליכים מישפטיים. אני חושב שזה בדיוק המיקרה המתאים להשתמש בו. גיל הביט בו בחוסר-הבנה: מה זה עיכוב הליכים? שאל.

זהו מכשיר מישפטי מיוחד, שנתקבל אצלנו מאנגליה. ליועץ המישפט לממשלה יש סמכות מיוחדת, כאשר הוא משתכנע שיש הצדקה לכך, להקפיא את המצב המישפטי מייד אחרי הגשת כתב-האישום. בעבירה של פשע הוא יכול לחדש את ההליכים תוך חמש שנים, ולכן אם במיקרה ימצא מרפא למחלתך, ואחרי זמן-מה יראה היועץ-המישפטי כי בעצם אתה מסוגל לעמוד לדין, הוא יכול להפשיט את ההליכים ולפתוח את המישפט מחדש. אולם כאשר הוקפאו ההליכים, אין עליך חשש של הרשעה, למרות שאין זה זיכוי מוחלט.

זכר של אדם הגון

באנגליה, מולדת עיכוב-ההליכים, מוגשות כחמישים בקשות כאלה מדי שנה. בארץ יש כמעט בית-חרושת שלם העוסק בבדיקת הבקשות לעיכוב הליכים. ליועץ-המישפטי יש כמה וכמה עוזרים, הקוראים מדי יום בקשות כאלה, המוגשות עליידי אורחים שונים. הם בודקים את התיק ואת הנסיבות וממליצים לפני היועץ המישפטי אם לקבל את הבקשה או לרדת אותה.

רוב הבקשות מוגשות בידי נאשמים מסיבות אישיות: מחלות, שכול, תאונות-דרכים או בריים דומים, המשפיעים לעיתים על רעתו של היועץ המישפטי. אולם רק חלק קטן מאוד מבין הפונים נענים ומישפטים מעוכב.

לעיתים משתמשים במכשיר זה גם תובעים או פרקליטי-מחוז. כבר קרו מיקרים, שעד מסויים, שהיה עיקרי לתביעה, נעלם. בלעדיו אי-אפשר היה לסיים את התיק בהרשעה. אילו היו ממשכיים במישפט, היה נבאשם ויצא זכאי מחוסר-ראיות. לכן במיקרה כזה

הצעתו של בעל-המיפעל, אך זה עמד על כך בתוקף. יש לך ילדים קטנים ואני לא רוצה להיות אחראי לכך שתחלה בגלל העבודה אצלי, אמר בעל-המיפעל.

גיל יצא לחופשה וכמעט את כל הזמן בילה עם חגית באתר-הבניה של ביתם. הוא ידע כי זמנו קצר ורצה לסיים את בניית-הבית לפני מותו.

אבל הבלתי-צפוי קרה. כאשר יצא גיל לחופשה, הביא בעל-הבית למיפעל את בנו הצעיר, שלמד עריין באוניברסיטה. הבן היה מעריץ גדול של גיל ולקח לעצמו כמשימה ללמוד מעבר רתו של גיל במיפעל.

הבן חקר את כל העסקות שגיל טיפל בהן ונתקל בחומר בלתי-רמז, בעיסקה עם אנגליה. הוא ניסה להבין, וכאשר לא הצליח, לקח את החומר לבדיקת מוריו באוניברסיטה.

הפיתרון נמצא בספר-החוקים

היה זה אחד המורים שגילה כי גיל מעל בכספי החברה.

תדהמה נפלה על בעל-המיפעל. הוא לא יכולה היה להבין מדוע היה גיל צריך למעול. הרי אני כשחתי בו כל-כך, נתתי לו משכורת נהדרת והוא ידע שיש לו עתיד מזהיר אצלנו, אני פשוט לא מבין, אמר לבנו. אולם כאשר התברר מעל לכל ספק כי גיל מעל בכספי עזום, פנה בעל המיפעל למישטרה.

כאשר קיבל גיל את כתב-האישום, השאיר את אשתו וילדיו בבית-ההבראה, שם היו, ונסע לתל-אביב. הוא מיהר למשרדו של עורך-דין. תראה, אני מודה שעשיתי שטות, גנבתי את הכסף בתיקווה שנספיק לבנות את הבית, אשאר לילדי ואשתו את בית-חלומותיהם, וכאשר יתגלה העניין אני כבר לא אהיה כאן, והם יבינו כי עשיתי זאת מרוב אהבה להם. אבל כעת, אם יכתבו עליי וכל מה שאורשיל לבני יהיה כתם הגניבה והמעילה. מה לעשות? שאל. לעורך-הדין לא היו הרבה תשרבות.

כאשר התעורר כבוקר, גמלה החלטה בליבו של גיל: הוא לא יספר לאיש על מחלתו, הוא לא יצער את מישפחתו בפרטים המכאיבים של המחלה והוא ישתדל למצוא דרך שתבטיח למישפחתו את הבית שתיכנון.

בעבודה לא היה ראשו נתון לחשבונות היומיומיים. מחוז חיפש דרך להשיג כסף מהר וללא סיכון מידי. זה לא בסדר לגנוב, עברה מחשבה במחוז. אסור לי להסתכן בעבירות, המשיכה המחשבה לרוץ. אבל מייד צצה מחשבה שנייה, שאמרה, זה גם לא בסדר שאני אמות בייסורים תוך חצי שנה, צעיר ומלא-מרץ, ומישפחתי תישאר ללא פרוטה.

החודמות באה אחרי שבו. הזמנה גדולה נשלחה עליידי המיפעל לאנגליה. על גיל הוטל לסדר את כל הסידורים הכספיים, להכין אשאים בנקאיים, לקבל הלוואות שונות ולנהל את המשאומת עם החברה האנגלית. כרואה-חשבון ומומחה-לכספים, לא היה לגיל קשה להעביר חלק מהכסום האריר של העיסקה לחשבונות הפרטי. כאשר יגלו את זה, אם בכלל יגלו, אני כבר אהיה בקבר, הבית יהיה גמור והמישפחה תגור בו, חשב גיל.

הוא המשיך לתכנן עם חגית בעד רבים את ריהוט הבית החדש ואת צבע החרסיות באמבטיה של הילדים. גם כאשר הירווריה-הרטה עלו בו מפעם לפעם, היה מייד גובר עליו הרגש של העולם חיוב לו פיזיו על המחלה הנוראה, שתמית אותו במיטב שנותיו.

הבן גילה את המעילה

מחלה החלה לתת את אותותיה לבגיל. הוא היה חיוור וחלש, ואשמים החלו להרגיש בכך. בעל-המיפעל אמר לו יום אחד: גיל, משהו לא בסדר אצלך, אני חושב שאתה עובד יותר מדי, זה בטח העיסקה מאנגליה שאתה משקיע בה את כל זמנך. אני מציע שתיקח חופשה קצרה ותתי-אושש.

גיל ניסה להתחמק ולרחות את

מייד עם קבלת הבקשה והאישורים הרפואיים. גיל נפטר אחרי שלושה שבועות.

ניתוח מישפטי

סעיף 231 (א) לחוק סדר-הדין מסמך את היועץ המישפטי לעכב הליכים. הוא עושה זאת בהודעה מנומקת. הגמרת בכתיב לבית המישפט שלפניו הוגש כתב-האישום. הסמכות מתחילה עם הגשת כתב האישום ומסתיימת עם הכרעת-הדין. קיים ספק אם סמכות עיכוב ההליכים חלה גם על מיקרים שבהם מגיש את הקובלנה הפלילית קובל פרטי. יש גורסים כי ליועץ המישפטי יש סמכות לעכב הליכים רק בתיקים שהוגשו עליידי המדינה.

ליועץ המישפטי יש שיקול-דעת מוחלט כאשר לאישור או רחיה של בקשה לעיכוב-הליכים. ליועץ המישפטי יש סמכות שיקול-דעת זה נתון לבג"ץ. כל עוד פעולתו של היועץ המישפטי היתה כיושר וממניעים טהורים, לא יתערב הבג"ץ.

אני חושב כי במיקרה שלך, אם נביא אישורים רפואיים מתאימים, נסביר את מצבך ואתה תשתדל להחזיר את הכסף, נצליח לעכב את ההליכים, אמר עורך-הדין. גיל הביט בעורך-הדין במבט מבוהל: תראה איך שהסתבכתי. רציתי רק להשאיר למישפחתי בית, שיזכרו איוה אבא טוב הייתי. וכעת אני שמח שאוכל להשאיר להם לפחות זכר כארם הגון ולא רשע ועברין. אחזיר את כל הכסף, אסביר לאשתי את הכל ואוכל למות בשקט.

עורך-הדין פנה לפרקליט-המחוז והסביר לו את המיקרה, והגיש בקשה לעיכוב ההליכים המישפטיים נגד גיל. היועץ המישפטי עיכב את ההליכים